

РЕШЕНИЕ

№ 3510

гр. София, 05.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 22.02.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Илияна Александрова и при участието на прокурора ....., като разгледа дело номер **8316** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 Административно-процесуален кодекс /АПК/, във вр. чл.42, ал.10 от Закона за интеграция на хората с увреждане /ЗИХУ/.

Образувано е по жалба на Д. М. Г. от гр. С., против Заповед № 92 ЗИХУ 570/20.10.2009г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане” район Л., потвърдена с Решение № РД 01-319/20.11.2009г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град при обжалване по административен ред. Иска се от съда да постанови отмяна на обжалваната заповед, като се поддържа, че представяния документ за самоличност паспорт, вместо лична карта е такъв и неоснователно е постановен отказ с обжалваната заповед да му бъде отпусната добавка за балнеолечение и рехабилитационни услуги по реда на чл. 28от Правилника за прилагане на ЗИХУ.

Ответникът - директор на Дирекция „Социално подпомагане” район Л. в писмен отговор на жалбата оспорва същата. Поддържа законосъобразност на обжалваната заповед, тъй като жалбоподателят не бил представил лична карта, с която да идентифицира самоличността си и да удостовери постоянния си адрес, вписан в същата. Тъй като добавката за социална интеграция се отпуска по постоянен адрес, то представянето ѝ било задължително условие, а видно от съдържанието на представената молба –декларация от жалбоподателя, бил уведомен за посоченото изискване. Изтъква се и като довод, че при подмяна на личната карта е възможно този адрес да бъде променен, който определял еднозначно вписването на лицата в регистрите на населението и Националната база данни „Население”.

На основание чл. 171, ал. 1 от АПК, по делото е приета като доказателство административната преписка, като страните не са правили искания за събиране на нови доказателства, изрично в съдебно заседание жалбоподателят е заявил, че счита спора за правен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, и след цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата с дата 26.11.2009г. е процесуално допустима, като подадена от лице с право на жалба и в предвидения от закона срок, както и срещу акт, издаден на основание чл. 42, ал.6 ЗИХУ, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 42,ал.10 от същия закон по реда на АПК, като е спазено изискването за задължително обжалване на първоначалния акт по административен ред по чл. 42,ал.10 ЗИХУ. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административното производство е образувано въз основа на молба-декларация с вх.№ № 92-ЗИХУ-570/18.09.2009г. – такава с правно основание чл. 42,ал.6 ЗИХУ, с която жалбоподателят е отправил искане да му бъде отпусната месечна добавка по чл.28 ППЗИХУ, като при подаването ѝ вместо документ за самоличност е представил паспорт и удостоверение от Министерството на вътрешните работи, издадено през месец юли 2009г. за удостоверяване на обстоятелството, че личната му карта е открадната. Жалбоподателят е инвалид, видно от представеното решение на ТЕЛК, а във връзка с молбата е отправено и писмо с дата 05.10.2009г. до директора на Международен дом на учените за изискване на информация относно периода на проведеното от него балнеолечение и физиотерапия. В отговор на запитването с писмо от 12.10.2009г. е удостоверено, че жалбоподателят е провел посоченото лечение за периода от 12.08. до 24.08.2009г., през което време е провел процедури на обща стойност 240 лв.

Видно от Удостоверение с дата 14.07.2009г. от СДВР, на 10.07.2009г. е открадната личната карта на жалбоподателя и други негови документи, за което е заведена преписка по описа на 03 РУ на същата дирекция.

Съгласно Социална оценка, изготвена на жалбоподателя от комисия на директора на ДСП, е констатирано, че същият има потребност от рехабилитация, и са дадени препоръки за провеждане на балнеолечение и рехабилитация и осигуряване на социално-икономическа защита.

Със Заповед №92 ЗИХУ 570 от 20.10.2009г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" –Л., е постановен отказ да бъде отпусната на жалбоподателя месечна добавка за социална интеграция по чл. 42 от ЗИХУ, по негова молба с вх. № 92-ЗИХУ-570/18.09.2009г., а с вид на помощта – по чл. 28 от ППЗИХУ – месечна добавка за балнеолечение и рехабилитация, считано от 01.09.2009г. Като мотиви за отказа се сочи единствено обстоятелството, че жалбоподателят не представя документ за самоличност за справка, както и че съгласно чл. 31,ал.1 от Закона за българските документи за самоличност е бил длъжен да подаде документи за издаване на нова лична карта.

В с Решение № РД 01-319/20.11.2009г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, са допълнени мотивите на заповедта, представляващи и правни доводи в отговора на жалбата по делото, посочени по-горе. В същите се разглежда като единствено основание за постановения отказ, непредставянето на лична карта от жалбоподател, като подробно са обсъдени правните основания за отпускане на

исканата от жалбоподателя добавка. Не се твърди в мотивите на обжалваната заповед и в потвърждаващото решение липсата на друго основание за отпускане на добавката, с оглед на което и съдът следва да приеме, че по наличието на всички останали нормативни изисквания не се спори, а именно:

1. Жалбоподателят е лице с трайно увреждане – съгласно изискването на чл. 42, ал. 1 ЗИХУ и като такъв има право на месечна добавка за социална интеграция, в зависимост от увреждането и съобразно индивидуалните потребности;

2. Добавката следва да се определи по чл. 42, ал. 2 т. 4 ЗИХУ - за балнеолечение и рехабилитация, съобразно представените доказателства за проведено лечение – процедури по рехабилитация и изложеното в социалния доклад за необходимостта от такова лечение, което съответства и на направеното искане с молбата – декларация на жалбоподателя. Също така са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 3 и ал. 5 ЗИХУ – индивидуалните потребности са определени и е направено предложение на комисия по чл. 13, ал. 2 от същия закон, видно от съдържанието на Социалния доклад.

3. Жалбоподателят като лице с трайни увреждания над 90 % намалена работоспособност, видно от представеното ЕР на ТЕЛК, има право на добавката по чл. 42, ал. 2, т. 4 от същия закон веднъж годишно по предписание на лекар-специалист. Последното се доказва от медицинско направление от 17.07.2009г. – л. 17 от делото, издадено от лекар по вътрешни болести и обща медицина, в което на основание диагнозата на жалбоподателя се изпраща за „санаторно лечение”, което съдът възприема обозначено като общо понятие за лечение, в рамките на което се провежда и балнеологично лечение и рехабилитация.

5. Представен е разходооправдателен документ за изплащане на добавката по чл. 42, ал. 2, т. 4 от ЗИХУ към молбата – декларация, съгласно изискването на чл. 28, ал. 1 от ППЗИХУ, като от страна на административния орган са събрани и допълнителни доказателства – писмото на директора на Международния дом на учените за стойността на проведеното лечение в размер на 240 лв., който съвпада със стойността на представената фактура към молбата-декларация с предмет „балнеолечение и физиотерапия”, с получател на услугата - жалбоподателя и касова бележка за плащане на сумата. С оглед на всичко това се доказва действителното извършване на разхода по фактурата.

6. Приема се, че не е изпълнено изискването по чл. 32, ал. 1 ЗИХУ за изплащане на месечната добавка за представяне на лична карта или личен паспорт от страна на жалбоподателя.

Не се оспорва между страните, че постоянният адрес на жалбоподателя по изгубената лична карта, определя компетентност на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л., съгласно чл. 32, ал. 1 ППЗИХУ, да разгледа процесната молба – декларация, с оглед на което и обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Също така не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на изискващата се форма и съдържание при издаването ѝ, като органът се е възползвал от правото си по чл. 32, ал. 6 ППЗИХУ да събере допълнителни доказателства. Следователно, не е налице основание за отмяна по чл. 146, т. 1-3 АПК на обжалваната заповед.

По делото не е спорна фактическата обстановка, както и че жалбоподателят отговаря на изискванията на закона да му бъде изплатена месечна добавка по чл. 42, ал. 2, т. 4 ЗИХУ, като единствено не е спазено изискването по чл. 32, ал. 1 ЗИХУ. Не е спорно

също, че към дата на издаване на заповедта жалбоподателят не е разполагал с лична карта, като в излага довод, че ответникът е могъл да направи проверка за неговия постоянен адрес.

От всичко изложено следва, че съдът е сезиран с правен спор дали с представените паспорт и удостоверението за изгубена лична карта жалбоподателят е изпълнил изискването по чл. 32, ал. 1 ППЗИХУ, посочено по-горе.

Съдът намира, че с представянето на паспорт, копие от който се прилага по делото, жалбоподателят е удостоверил както самоличността си, така и постоянния си адрес с представения паспорт, предвид текстовете на следните разпоредби от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), в относимата им редакция към датата на подаване на молбата – декларация – 18.09.2009 г., а именно:

1. Съгласно чл. 13, ал.1, т. 2, предложение първо от ЗБЛД, паспортът е документ за самоличност, с който съгласно чл. 3, ал.1 от същия закон, като български документ за самоличност удостоверява самоличността.

2. Изрично в чл. 34, ал. 2 ЗБЛД паспортът се определя като основен идентификационен документ за самоличност на българските граждани и на територията на Република Б.

3. Постоянният адрес на българския гражданин е задължителен елемент от съдържанието на паспорта, съгласно чл. 41, ал.1, т.3 ЗБЛД

Представеният от жалбоподателя паспорт е със срок на валидност 04.02.2010г. – видно от копие от същия на л. 23 от делото, и следователно в срока на валидност към датата на представянето му при подаването на молбата – декларация на 18.09.2009г. Тъй като жалбоподателят е представил паспорт - документ за самоличност на български гражданин, удостоверяващ както самоличността му така и постоянния му адрес, то изцяло е изпълнил изискването по чл. 32, ал. 1 ППЗИХУ за удостоверяване на относимите обстоятелства – самоличност и постоянен адрес, необходими за отпускане на добавката.

Доводите на ответника, че съобразно датата на загубване на личната карта жалбоподателят е следвало да направи искане за издаването на нова и към датата на подаване на молбата-декларация - да бъде издадена такава, са относими към евентуално ангажиране на административно-наказателната му отговорност за неспазване на разпоредби по ЗБЛД, компетентни за което са органите на МВР. Тази отговорност е неотнормима и не предпоставя правото на жалбоподателя на добавка по чл. 42, ал.2, т.4 ЗИХУ вр. чл.28 ППЗИХУ, след като с предвиден в закона документ е удостоверил самоличността си и постоянния си адрес на територията на страната. Освен това доводът за евентуална смяна на постоянния адрес при издаването на нова лична карта също е неотнормим, тъй като това би съставлявало основание за подмяна и на паспорта, съгласно чл. 41, ал.1, т.3 ЗБЛД в относимата му редакция, тъй като постоянният адрес може да бъде само един.

Следователно, неправилно е прието при постановяване на обжалваната заповед, че жалбоподателят не е изпълнил изискването по чл.32, ал.1 ППЗИХУ, с оглед на което са налице нормативно предвидените предпоставки да бъде отпусната добавка на жалбоподателя по чл. 42, ал.2, т.4 ЗИХУ вр. чл.28 от правилника за прилагане на този закон.

По горните съображения, издадената заповед е материално-незаконносъобразна – основание за отмяната ѝ по чл. 146, т.4 АПК, а жалбата с искане за отмяната ѝ, е основателна. Административният орган е следвало да разгледа искането по същество,

като извърши преценка на размера ѝ съобразно ограниченията по ал. 2 от посочената разпоредба.

Видно от представените размер на интеграционната добавка е 240 лв., видно от представените разходо-оправдателни документи. Съгласно чл.28,ал.2 ППЗИХУ, е определен нормативно максимален размер на тази добавка - до трикратния размер на гарантирания минимален доход, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи. Съгласно ПМС 6/15.01.2009г., размерът на гарантирания минимален доход за пълен календарен месец е определен на 65 лв. Следователно, максималният размер, до който може да се изплати добавка на жалбоподателя по чл. 42,ал.2,т.4 ЗИХУ, е в размер на 195 лв., т.е. по-малко от размера на действително извършените разходи. Следователно, в посочения максимален размер следва да се уважи искането на жалбоподателя за отпускане на добавка за социална интеграция за балнеолечение и рехабилитация по чл. 42,ал.2,т.4 ЗИХУ.

Тъй като съгласно чл. 42,ал.6 от ЗИХУ, добавката се отпуска със заповед на директора на компетентната Дирекция „Социално подпомагане”, то съдът на основание чл. 173,ал.3 АПК, следва да изпрати преписката на този орган, като го задължи да издаде заповед за отпускане на добавка по чл. 42,ал.2,т.4 ЗИХУ вр. чл.28,ал.1 ППЗИХУ – за балнеолечение и рехабилитация, в следващия се размер, съгласно ал.2 от последната разпоредба и изложените мотиви в настоящето решение , задължителни за административния орган.

Водим от изложеното, Административен съд С. град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 92 ЗИХУ 570/20.10.2009г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане” район Л., по жалба на Д. М. Г. от гр. С..

ВРЪЩА административната преписка на директор на Дирекция „Социално подпомагане” район Л., като го **ЗАДЪЛЖАВА** да издаде в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящето решение нова заповед по молба-декларация с вх.№ № 92-ЗИХУ-570/18.09.2009г. на Д. М. Г. от гр. С., съобразно даденото задължително тълкуване на относимите правни разпоредби в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: